

vojne zoper 32 slovenskim visoko in srednješolcem v Ljubljani. Ti šolarji so imeli tajno politično organizacijo, ki je imela namen, pospeševati velesrbsko agitacijo. Razprava je dognala, da je ta organizacija stala v zvezi z enakimi v Bosni in Hercegovini in da jo je slovenski srednješolec Vladko Fabjančič ustanovil. Ta se je nahajal od jeseni 1. 1911 do jeseni 1. 1912 v Beogradu, kjer je dobival iz uradnih sredstev na mesec 200 dinarjev. Glavna kolovodja Fabjančič in Avgust Jenko sta junija 1914 l. na Srbsko pobegnili in sta se potem v srbski armadi proti svoji avstrijski domovini borila. Neki Endlicher si je vzel življenje pred razpravo, Janko Novak je bil obsojen na 5 let ječe, ostali pa na zapore od 14 dni do 4 mesecev.

Vsled takih dogodkov so morale biti oblasti po izbruhu vojne še bolj opazne. Nekaj oseb je prišlo tudi pred sodnijo in so bile večinoma zaradi veleizdaje obsojene. Ko se je zopet ustavno življenje uresničilo, vložilo se je mnogo pritožb zoper postopanje oblasti. Dr. Korošec v znani svoji predrznosti je napadal posamezne oficirje, tako, da je moral vojni minister tega političnega kaplana prav oistro za ušesa prijeti. Slovenski listi pa so tudi brez vsacega vzroka dolžili Nemce, češ, da so ti dotične veleizdaje osumljene osebe denuncirali.

Pred kratkim pa je prinesel „jugoslovanski“ list „Slov. narod“ prav zanimivo vest. Povedal je namreč na podlagi dokazov, da je svoj čas voditelj Slov. ljudske stranke dr. Šusteršič organiziral pravi zistem za denunciacije in v uporabil za to čedno delo ves aparat klerikalne stranke. Slovenska klerikalna stranka je bila torej prava špijunska ali policijska družba. — Danes pa — in to je najzanimiveje na tej zadevi — danes nastopa ista klerikalna stranka za „jugoslovanstvo“, torej za veleizdajalsko idejo, proti kateri je svoj čas najela na stotine policajev in volonov. To je tako podla stran klerikalne duše, da se nam le vboگو slovensko ljudstvo smili, ki je žrtev te hujskarije.

Ruski ustavodajni zbor razpuščen.

Petersburg, 19. januarja. Ustavodajni zbor je po poldrugournem posvetovanju glasoval proti izjavi izvršilnega centralnega odseka. Boljševiki so se nato odstranili. Ustavodajni zbor ni hotel odobriti načina, kako vodijo sovjeti, ki so zapustili zbornico, mirovna pogajanja. Ob 4. zjutraj so pomorščaki zborovanje razgnali. Danes bo izšla odredba, ki razpušča ustavodajni zbor.

Amsterdam, 20. januarja. (K.-B.) Reuter poroča iz Peterburga 18. t. m.: Konstituanto je otvoril ob 4. popoldne predsednik centralnega komiteja vseh“ svetov Sverdlov. Štiri ure poprej je neka maksimalistična skupina napadla demonstracijski obhod zveze za obrambo konstituanto in strgala njeno zastavo. Na ukaz za streljanje se je odzvalo moštvo neke strojne puške. Več oseb je bilo ubitih in ranjenih.

Nabiranje podpisov za „jugoslovansko deklaracijo“.

Z vsem duhovniškim in posvetnim svojim aparatom pričela je klerikalna stranka zdaj nabirati podpise za „jugoslovansko deklaracijo“. Kakšni namen ima to nabiranje podpisov, je očitno. Predložiti se hoče pole s skupaj prigoljufanimi podpisi vladi in s tem nekako „dokazati“, da je slovensko ljudstvo za uresničenje „jugoslovanske“ države. Slepti se hoče javnost in vlado!

Seveda, težko ni nabirati podpise z duhovniškim pritiskom. Vsakdo podpiše, kajti kdor ne bi podpisal, ta bi postal na deželi nemogoč, tega bi bojkotirali in spovednici hujskali, tega bi moralno in morda tudi telesno pobili. Poleg tega se pa ljudi tudi z vsemi mogočimi lažmi zapeljuje in za nos vodi. Zlorablja se vero in vemo slučaje, ki so tako gorostasni, da bi jih nikdo ne veroval, ko bi se v resnici ne dogajali. Enoletne otroke se podpisuje za „jugoslovansko dekla-

racijo“. Ljudem se laže, da se pri njih ne bode več rekviriralo, ako podpišejo, da v „jugoslovanski“ državi ne bode treba toliko davkov plačati, nego v Avstriji, da je „jugoslovanstvo“ predpogoj za mir. Celo ime presvitlega našega cesarja se zlorablja v te namene in ljudje v svoji naivnosti res mislijo, da je sam cesar za „jugoslovanstvo“. Na ta podli, hudobni in sleparski način se zamore seveda mnogo „podpisov“ dobiti. Ali kdo bi veroval, da zamorejo imeti taki podpisi kakšno veljavo?

Kdo pa je sploh naročil to „glasovanje“ za „jugoslovansko“ državo? Kaplan dr. Korošec in nikdo drugi! To glasovanje je torej navadni politični švindeli najgrše vrste in ti podpisi so izgoljufani!

Protestiramo proti nasilju napram našim pošteno avstrijsko mislečim somišljenikom na deželi. Protestiramo proti zlorabi katoliške vere in cesarjevega imena v politične „jugoslovanske“ namene. In storili bomo vse, da se to podlost enkrat vstavi!

Von Capelle.

Državni tajnik nemškega mornariškega

Admiral v. Capelle.

urada admiral v. Capelle bil je odlikovan z visokim redom pour le merite.

Pogajanja za mir.

Pogajanja za mir v Brest-Litovskem so se zopet do 29. t. m. prekinila. Zastopniki ruskih „boljševikov“ napravljajo vsekakor vtis, kakor da bi se jim v resnici ne bi šlo za mir, marveč le za zavlačenje vojne. Stvar se bode morala enkrat tako ali tako končati. Rusija je od našega in nemškega orožja premagana in naravnost samomor je, ako se zdaj vsled druge sovražne agitacije noče prilagoditi temu dejstvu, ko zmagovite osrednje sile vendar ne zahtevajo drugega, nego pravico. V naslednem prinašamo uradna poročila o razpravah v Brest-Litovskem, ki pač dokazujejo, da je naše in naših zaveznikov stališče vedno enako pošteno. Glavna stvar je pa sicer, da je Rusija v sedanjem stanju — ko se v njeni sredini porajajo zopet z vsakim dnevom nove revolucije — za vsako nadaljevanje vojne nezmožna. „Boljševiki“, ki so toliko besedičili o socialistični pravičnosti in enakosti, delujejo proti drugače mislečim geslo nasilnostjo, kakor svoječasna vlada carja-batjuške. Načelo je torej postranska stvar, — glavno je pri teh ljudeh moč! Vendar pa je upati, da se položaj ugodno spremeni. Uradna poročila pravijo, da stojimo neposredno pred sklepom miru z Ukrajinci, ki so eden najpomembnejših narodov na Ruskem. „Boljševiki“ pa se morajo sami z nasiljem in med prelivanjem krvi braniti zoper lastne sodržavljane. Kdaj bode konec tej tragediji na Ruskem?

Notranji minister grof Toggenburg o mirovnih pogajanjih.

Dunaj, 19. januarja. Proračunski odsek se je tudi danes predvsem bavil z mirovnim vprašanjem.

Poslanec Seitz (soc. dem.) je izjavil, da smatra večerajšnjo izjavo ministrskega predsednika za nezadostno. Socijalni demokrati zaupajo grofu Czerninu. Bojijo pa se, da mu bo zmanjkalo sile, premagati odpor nemških konservativcev, junckerjev in aneksionistov. Pomiriti nas more danes le eno: Zagotovitev, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem čim najpreje končana.

Notranji minister grof Toggenburg zagotavlja, da se vlada seveda zaveda resnega trenutka. Žal, nimam čast poznati gosp. Trockega. Vem le toliko o njem, kar pripovedujejo gospodje socijalni demokratje in časopisi. Zato pa dobro poznam grofa Czernina. Iz polnega prepričanja pravim, da sta si grof Czernin in Trockij zelo podobna in da baš ta podobnost jamči, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem dobro napredovala. Ako pravite, da bi se g. Trockij niti za trenutek ne pomislil iti zopet kot mornariški vajenec v svet, ali končati kot vjetnik ali morda še hujše, potem velja, to Vam lahko rečem, isto o grofu Czerninu. Grof Czernin je človek, ki od svojega prepričanja ne popusti niti za ped in če bi izgubil službo in postal berač. To mu je vseeno. On je eden najkonsekventnejših značajev, kar sem jih srečal. Grof Czernin je torej mož, kateremu smemo zaupati in zato je naša dolžnost, da mu pomagamo. Nikdo si ne želi miru iskrenejše, nego grof Czernin. Prepričan sem, da sploh ne bo pripustil, da bi se mirovna pogajanja ponesrečila, ako se naravno ne postavijo čisto nemogoče zahteve. Toda te nemogoče zahteve se ne bodo stavile. Saj ne smemo pozabiti, da sta si monarhija in Rusija složne v tem, da hočete mir. Kako bi se potem mogel mir ponesrečiti? Treba je, da se z Rusi sporazumemo samo glede poti, po kateri moramo hoditi. Zavlačevali pogajanje ne bomo. Grof Czernin vé natanko, da je najhitrejši sklep miru, kakor hitro le mogoče, ravno tako v interesu Avstrije, kakor v interesu Rusije. Ako pričenjate dvomiti o Czerninovi sili, morate pomisliti, da se stavlja pogajanjem nasproti prav posebne težkoče. Pogajanja se vršijo pri odprtih durih. Ali je bil že kdaj sklenjen mir, ki je odgovarjal željam vseh strank? Razumljivo je torej, da se javna pogajanja kritizirajo. Mi vsi, ki hočemo mir, pa smo dolžni grofa Czernina tako podpirati, da bo mogla vlada le dvoje storiti: Izjaviti, da je njena mirovna volja brezobzirno iskrena in nadalje, da naj ljudstvo in njega časopisje tako vpliva na potek pogajanj, da bo zaupanje, ki ga potrebuje mirovni delegat, prišlo tudi do izraza in da mu ne bodo spodkopana tla, na katerih mora stati, da doseže pri mirovnih pogajanjih to, čemur se v avstrijskem interesu ne more odreči.

Mirovna konferenca odgodena do 29. t. m.

(K.-B.) Dunaj, 19. januarja. Iz Bresta Litovskega poročajo dne 18. januarja: Razgovori komisije za ureditev političnih in teritorialnih vprašanj so se danes popoldne in popoldne nadaljevali. Glede vprašanja povratka beguncev, o katerem se je govorilo že v zadnji seji, je izjavil državni tajnik dr. v. Kühlmann, da so centralne države v principu zadovoljne, da se te osebe vrnejo ter da se praktična izvedba tega repatriiranja najbolje prenese na ono komisijo, ki se bavi z izmeno civilnih vjetnikov. Na vprašanje von Kühlmann, ali bo ruski vladi mogoče, podati onim, ki pridejo v poštev, dokazilne listine, da so pred begom živeli v onih pokrajinah, je odgovoril Trockij, da so ti begunci in evakuiranci zbrani v Rusiji v skupinah po deželah in da je dana njih civilnim organom brez dvoma možnost, podati ta dokaz.

Ker je bila ta točka s tem zadovoljivo rešena, je prišla komisija na razgovor o vprašanju, kako naj se vrši glasovanje o državni prihodnosti onih zasedenih pokrajin, katerim priznava Rusija pravico samoodločbe. Z nemške strani se je opozarjalo, da od ruske delegacije za to predlagani referendum ne odgovarja duševnemu razvoju prebivalstva teh pokrajin in da bi bilo pravilneje, dopolniti in